

За Нарочем

Микола Сингаївський

За Нарочем,
у мінокорних соснах,
я, друзями покликаний, стою.
І сам, здається, став на мить дорослим
у цьому партизанському краю.

Беру до серця молодечу звагу
тих воїнів, що впали у боях.
А може, і вгамую щедрю спрагу
тут, у джерельних запашних краях,

де повняться живицею легені,
пасеться сонце,
мов лоша, в зелі
і тихий край розкажує легенди
словами білоруської землі.